

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Af undervisnings- og forskningsministeren.
(Bertel Haarder).

(Fremsat 7/11 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne give tilslutning til det forslag, der nu er fremsat af regeringen og af undervisningsministeren. Socialdemokratiet betragter forslaget som et led i en udmøntning af den aftale, som vi indgik med regeringen i maj måned. Vi beklager, at det tog lang tid at få udformet forslaget, men vi vil give forslaget den fulde støtte og tilslutning under udvalgsarbejdet.

Bo Kristensen (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne og som stedfortræder for ordføreren i denne sag, hr. Bonde Larsen, skal jeg udtrykke, at dette lovforslag om en ny finansieringsordning for den praktikpladskompenserende undervisning ikke er en ønskesituation for virksomhederne, for ingen har brug for øgede omkostninger, men det er nødvendigt, fordi vi har forpligtet os til at tilvejebringe et tilstrækkeligt antal lære- og praktikpladser.

Der er gjort en stor og dygtig indsats for at skaffe lære- og praktikpladser. Resultatet har også været flot, selv om det endnu ikke er godt nok, og vi må derfor nu tage konsekvensen af, at ikke alle egnede praktikpladssøgende har fået en plads. Det er nødvendigt, fordi vi stadig har over 3.000 unge, der ikke har en læreplads, men det er også nødvendigt, fordi lov om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser kun er en halv lov i den forstand, at der i den står, at alle egnede lære- og praktikpladssøgende skal have mulighed for at gennemføre deres uddannelse, uden at der er anvist en finansiering, hvis målet ikke opnås ved kampagner.

Det Konservative Folkeparti kan derfor helt slutte op bag hovedprincipperne i det fremsatte lovforslag, der sammen med lov om tilvejebrin-

gelse af lære- og praktikpladser udgør en samlet løsning på det lære- og praktikpladsproblem, der i snart mange år har været et paradoks i et samfund, hvor uddannelse er nøglen til udvikling, vækst og velfærd.

Lovforslaget bør dog i udvalgsarbejdet gøres til genstand for grundig overvejelse på det tekniske plan ikke mindst på baggrund af, at undervisningsministeren ihærdigt har forsøgt løsninger i denne sag og har haft tekniske problemer med at fremkomme med alternative løsninger til dette lovforslag. Derfor må man ved den tekniske udformning af lovforslaget sikre, at de virksomheder, der har gjort deres pligt og har taget et rimeligt antal lærlinge, ikke skal bøde for, at andre har taget uddannelsespligten mere let. Det Konservative Folkeparti vil derfor i udvalget arbejde for, at brancheopdelingen bliver mere præcis, og at det alene bliver de virksomheder, der ligger under branchemålet for antallet af lærlinge pr. svend, der skal betale for en praktikpladskompenserende undervisning. For at sikre, at den økonomiske byrde ved at uddanne lærlinge ikke bliver for tung, vil Det Konservative Folkeparti endelig arbejde for, at der sker en bedre omfordeling mellem virksomheder, der ikke tager lærlinge, og dem, der gør deres pligt.

Med disse bemærkninger skal Det Konservative Folkeparti anbefale lovforslaget til videre behandling i udvalget.

Aage Frandsen (SF):

Folketinget havde for godt 14 dage siden, nemlig den 30. oktober 1990, en diskussion om et forslag, som SF havde fremsat, og til dette forslag var ministerens bemærkning, at det var ganske overflødigt at snakke om den ting. Nu kom ministerens lovforslag langt om længe, og den 1. november, 2 dage senere, blev der indgået en ny aftale mellem Socialdemokratiet og regeringen om en løsning af praktikpladsproblemet. Det var den tredje i rækken af aftaler – den første var af 15. september 1989 og den anden af 10. maj 1990 – der alle sammen skulle løse problemet, men vi har forståelse for, at det ikke er let at løse.

Vi mener dog, at den måde, man er nået frem til, stadig væk vil give os en masse problemer.

Jeg bemærkede, at Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Bo Kristensen, i virkeligheden på et væsentligt punkt undsagde teknikken